

CMA

Consultores Asociados, S.L.

**MANCOMUNITAT D'INICIATIVES PER AL
DESENVOLUPAMENT INTEGRAL DEL TERRITORI (MIDIT)**

**DIAGNÒSTIC DEL TERRITORI
PRATDIP. DAFO**

Maig 2009

ÍNDEX

0. Introducció.....	4
1. Capital humà i social	5
1.1. Població.....	5
1.1.1. Emigració de joves	7
1.1.2. Immigració.....	7
1.2. Educació.....	10
2. Associacionisme i col·laboració públic-privat	10
2.1. Associacionisme social	10
2.2. Associacionisme empresarial	12
3. Capital construït	12
3.1. Habitatge	12
3.2. Comunicacions	13
3.3. Sanitat	13
3.4. Serveis socials.....	14
3.5. Cultura i oci.....	14
4. Capital natural: natura i medi ambient	14
5. Activitat econòmica: mercat laboral i teixit empresarial.....	15
5.1. Mercat laboral i dinamisme empresarial.....	15
5.2. Polítiques de suport al dinamisme empresarial.....	16
5.2.1. Polígons industrials	16
5.3. Sectors econòmics	16
5.3.1. Construcció	16
5.3.2. Indústria turística.....	17
5.3.3. Indústria agroalimentària	20
5.3.4. Altres sectors	23
5.4. Projectes identificats per a ser estudiats per l'ajuntament.....	23
6. Activitat econòmica: comerç i serveis	24
7. Territori i urbanisme	25
8. Xarxes bàsiques.....	25
9. Síntesi del Diagnòstic Pratdip.....	28
10. ANNEX. Agenda d'entrevistes.....	31

0. Introducció

Els municipis de Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant, Pratdip i Tivissa configuren un territori que en els darrers quaranta anys ha tingut un desenvolupament econòmic desigual, perquè ha passat de ser una zona eminentment agrària a ser una zona en què dos sectors s'han convertit en els principals motors de l'activitat econòmica. El primer motor és el sector de la indústria i el subsector de l'energia, i el segon és el sector serveis, concretament el turisme.

La zona va acollir la instal·lació de dues centrals nuclears a finals dels anys 60. Aquest fet va suposar, tant en la seva etapa de construcció, com en la seva etapa de posada en marxa, la localització d'una sèrie d'indústries auxiliars per a les dues centrals. Aquestes grans empreses van generar una cultura empresarial amb una dependència considerable al tipus de sector al que donava servei, dependència que es manté actualment, malgrat el tancament d'una de les dues centrals. Es pot considerar que l'existència d'aquest tipus d'empresa energètica, en certa mesura va anular una dinàmica d'iniciativa emprenedora en el territori.

Coincidint amb el temps d'instal·lació de la indústria energètica en el territori també es va instal·lar una indústria –la turística– formada per instal·lacions pròpies del sector, como hotels, càmping, comerç i serveis complementaris.

Per tot això es pot considerar que la zona dels tres municipis esmentats és, des de mitjans dels anys 80, i des d'una perspectiva econòmica, una zona bàsicament d'indústria energètica (consolidada) i turística, encara que aquesta última amb caràcter de temporalitat a causa del problema de l'estacionalitat que encara pateix aquest tipus d'indústria. Els dos tipus d'indústria han comportat per a la regió tant un increment de població resident com un increment de l'ocupació.

L'any 1989 es va elaborar un pla estratègic d'una part del territori. Es valora que els seus principals objectius van quedar assolits a l'entorn de l'any 2006. Expressió d'aquests èxits són, entre d'altres, l'existència de dos polígons industrials públics, amb 215.014 m² venuts, un viver d'empreses, una borsa de treball activa amb 1.298 contractacions intermediades en el període 2001-07, dues associacions empresarials, i un servei d'assessorament a emprenedors que en només dos anys d'actuació ha facilitat la creació de quaranta-una empreses, assessorament a dues-centes nou persones i ha generat una inversió de 2,2 milions d'euros. Tot plegat ha estat possible gràcies a la intervenció de dos ens públics que han actuat com a líders del desenvolupament econòmic de la zona: la Mancomunitat d'Iniciatives del Desenvolupament Integral del Territori (MIDIT) i el servei de IDETSA.

Ambdues institucions lideren actualment una proposta d'assoliment de nous objectius pel territori dels tres municipis per a ser assolits l'any 2020. Tanmateix, es considera com un aspecte determinant d'aquesta nova etapa territorial la necessària col·laboració del sector públic amb el sector privat, per tal d'assolir uns resultats òptims, en la mesura que els recursos públics pel foment del desenvolupament local són i seran mes limitats en un futur proper, i que la voluntat i implicació del sector privat local és determinant pel desenvolupament econòmic global del territori.

En aquest context, els municipis de Vandellòs i Hospitalet de L'Infant, Tivissa, i Prasdip, es plantegen d'establir un procés conjunt de reflexió que els possibiliti el disseny i formulació del Pla Estratègic del territori que conformen tots ells, a banda del de cadascun d'ells específicament.

Aquesta iniciativa es vol realitzar durant el període 2008-2009, abordant en aquest any la realització del diagnòstic com a eina clau en el procés de disseny i formulació del Pla Estratègic.

En els següents apartats, CMA Consultores estableix els objectius i continguts a desenvolupar per l'obtenció del Diagnòstic.

1. Capital humà i social

1.1. Població

Prasdip és un municipi que està conformat per tres nuclis de població: Prasdip, Les Planes del Rei (en endavant "Les Planes"), i Santa Marina, amb un total de 861 persones censades.

La població a cadascun dels nuclis a l'any 2009 és la següent:

- Prasdip: 534 habitants (62 %).
- Les Planes del Rei (Les Planes") : 295 habitants (34,2 %)
- Santa Marina: 32 (3,7 %)

Per raó de nacionalitat, i fent distinció entre espanyols i estrangers, les xifres són:

- Espanyols: 543 (63%)
- Estrangers: 318 (36,9 %)

Per Estats d'origen, la població és la següent:

- Alemanya: 85
- França: 61
- Marroc: 38
- Bèlgica: 38
- Regne Unit: 25
- Itàlia: 10
- Països baixos: 7
- Suïssa: 11
- Romania: 8
- Portugal: 6
- Rússia: 7
- Àustria: 2
- Bulgària: 4
- Andorra: 1
- Luxemburg: 2
- Ucraïna: 3
- Cuba :2
- Haití: 2
- Argentina: 1
- Colòmbia: 1
- Xile: 1
- Israel: 1
- Dinamarca: 1
- Uruguai: 1
- Total: 318

Cal assenyalar sobre el nucli denominat “Les Planes” que és una urbanització a uns 5 Km del nucli urbà de Pratdip. De la seva població censada, només hi viuen tot l'any unes 120 persones.

L'increment de població s'ha generat especialment en els darrers cinc anys (2003-2008), no tant pel creixement de la població autòctona sinó per la immigració. Per tant, la població autòctona s'està envellint, sense tenir generacions de relleu que estiguin arrelats al mateix poble.

Un progressiu envelliment de la població, i una emigració dels joves per raons de treball i/o

d'habitatge, demana la previsió de qui atindrà a les persones grans quant aquestes no es valguin per elles mateixes. Aquest escenari no ha estat identificat i/o considerat per cap de les persones entrevistades de Prasdip.

En determinades ocasions s'ha expressat un concepte "patrimonial" de ciutadania de Prasdip, com seria el rebuig als empadronats recentment, o a les persones, censades però que només concorren a Prasdip per dormir.

1.1.1. Emigració de joves

Respecte als joves i la seva emigració, cal assenyalar que han estat i estan emigrant no pas per voluntat pròpia sinó a causa de les dificultats d'accés tant a un habitatge com a un lloc de treball en les rodalies dels seus llocs d'origen. Dels dos components assenyalats, l'habitatge ha estat el determinant.

Es considera majoritàriament que els nous habitatges que es construeixen a la localitat haurien de ser de compra. Sens dubte aquesta opció és formulada pel fet que els joves creuen que la crisi econòmica és conjuntural i tenen la confiança de poder fer front en el futur als compromisos que comporta l'adquisició d'un habitatge.

Respecte als joves del nucli de Les Planes que són residents, aquests no volen treballar ni al sector turístic (en la restauració, per exemple) pel fet que consideren que els horaris i les jornades demanen massa "sacrifici"; tampoc en el sector de la construcció i/o l'agrícola, pel fet de ser treballs considerats "durs". Aspiren a treballar per a les Centrals nuclears, i/o en les seves empreses auxiliars, ja que generen un determinat estil de vida, uns horaris pautats, etc.

(Per a un major detall del component de la població cal veure l'informe "Diagnòstic del territori. L'activitat econòmica: el mercat laboral i el teixit empresarial. Tenint en compte la població").

1.1.2. Immigració

La immigració està originada bàsicament per l'empadronament de dos tipus d'immigrants: els de ciutadania europea i l'extracomunitària, bàsicament magrebins.

La immigració europea, bàsicament del Regne Unit, ha optat per ser resident permanent i es caracteritza per estar constituïda per persones grans que han adquirit una casa rural amb terrenys al voltant, els quals molt excepcionalment són explotats agrícolament.

La immigració extracomunitària ha localitzat la seva residència principalment a Pratdip. Tanmateix, l'activitat laboral d'aquest col·lectiu es realitza en la zona litoral, majoritàriament en el sector de la construcció i agricultura. En aquests municipis del litoral, fonamentalment Mont-roig, l'habitatge té uns costos superiors als de Pratdip, i és per això que els immigrants opten per residir a Pratdip. Les xarxes de coneixença de persones del país d'origen també poden haver estat determinants en el fet de l'existència de pisos sobresaturats d'inquilins. La sobresaturació humana en pisos d'aquesta localitat va requerir d'una actuació municipal amb els propietaris autòctons dels habitatges per tal que fos resolta satisfactòriament per a tots els afectats.

Coexistent amb aquest fenomen migratori s'ha pogut constatar que ha existit emigració de joves autòctons per a residir a Reus i a Tarragona.

La immigració extracomunitària té diverses expressions a la vida quotidiana de Pratdip. A les escoles ja hi ha escolaritzats aproximadament un quarta part dels infants son d'origen extracomunitari, i en l'àmbit laboral la contractació d'emigrants es realitza per tasques que poden ser qualificades de "dures", les quals són rebutjades pels autòctons en els sectors de la construcció, la jardineria, l'agrari de temporada, , etc.

Existeix la percepció negativa que els col·lectius extracomunitaris no s'integren en la vida social de la comunitat autòctona, excepte pels infants en l'àmbit escolar; i pel que fa al nois joves escolaritzats (en cap cas noies), en algunes ocasions excepcionals participen d'activitats esportives.

Són unes sis les famílies magrebines que tenen fills. D'elles només una s'ha avingut a deixar que els seus fills participin en activitats amb algun cost econòmic, fins i tot quant el cost era simbòlic d'1 euro. Cap infant magrebí no va poder participar de les activitats per infants de l'estiu 2008, que tenen un cost de 120 euros, malgrat que l'ajuntament els va oferir la possibilitat de fer els pagaments en sis terminis. El component econòmic, doncs, semblaria ser la principal causa que els infants magrebins no participin en activitats extraescolars juntament amb els infants autòctons, ja que els recursos econòmics de les seves famílies són molt minsos, i a més, acostumen a enviar diners a les seves famílies al país d'origen, per la qual cosa les activitats extraescolars pels seus fills no acostumen a ser una prioritat.

L'ajuntament i el Consell Comarcal del Baix Camp desenvolupen activitats que no tenen cost econòmic. En aquestes activitats sí que hi participen els infants de les famílies immigrants. Les activitats que es duen a terme són: cursos d'aprenentatge del català, esports com el futbol, etc. Altres activitats en què també participen són les organitzades per l'AMPA, com són els intercanvis d'informació sobre les tradicions, receptes i costums alimentaris del país d'origen.

Aquesta manca de relació de la immigració extracomunitària amb la població local també es produeix amb els col·lectius de població de la Unió Europea.

Es percep que els immigrants que treballen viuen en una d'aquestes dues circumstàncies: d'una banda hi ha els que treballen, amb una situació irregular o no, però que ja estan instal·lats a Pratdip (els quals davant d'una situació de desocupació no emigraran al seu país d'origen, ni a d'altres zones d'Espanya); i de l'altra hi ha els immigrants que tenen feines rotatòries i temporals, que no tenen la família instal·lada a Pratdip, i que per tant semblaria que davant d'una situació d'atur permanent a la zona emigrarien a d'altres zones amb possibilitats laborals.

La possibilitat de trobar feina en el territori proper a Pratdip es considera molt poc viable. També es considera que s'ha contractat a immigrants de forma irregular, i que fins que no han patit accidents laborals o han tingut una inspecció, fa escassos anys, no han estat regularitzats.

Caldria assenyalar tocant a aquest punt que cal preveure en el futur reagrupaments familiars de l'emigració regularitzada, especialment dels pares. Fins al mes de març del 2009, segons els serveis socials municipals, només es té constància d'una sol·licitud fa força anys, i cap en tràmit.

És constatable i es valora positivament la inexistència de conflictes destacables entre les diverses comunitats en la vida quotidiana social.

La immigració extracomunitària és percebuda com un problema només per una part de la població. No es delimita ni es reconeix si existeix immigració il·legal i si aquesta s'ha generat per la oferta de feines en els sectors de la construcció, hostaleria i l'agrari que no aconsegueixen amb els convenis col·lectius i/o contractació legal. Existeix un cert rebuig a oferir feines a la immigració extracomunitària, en la mesura que es va generant atur local.

Alhora, existeix un absolut desconeixement del que comporta tenir creences religioses diferents a les catòliques. Existeixen expressions força dures en relació a aquesta immigració extracomunitària procedent del Magreb. Als magrebins se'ls qualifica despectivament com a "moros", i es creu que no s'acabaran mai d'integrar a la societat catalana, al contrari del que es pensa dels llatinoamericans. En relació a aquesta suposició es diu que el fet que els nens magrebins juguin al carrer és un exemple de manca de respecte als costums dels catalans, i s'expressen opinions del tipus: "Els 'moros' estan reconquerint el país...", "Tenen una altra religió i la practiquen en dies laborables... i això no pot ser..."; o també: "Les dones van amb el cap tapat i això no es pot permetre". Hi ha qui considera que la vestimenta tant de les dones, com dels homes (el vel i la gel·laba) són una expressió de manca d'integració. Hi ha qui considera que els "moros" estan aquí

per aprofitar-se dels ajuts públics perquè en el seu país d'origen no tenen cap possibilitat de tenir el que tenen aquí, i això fa que no tinguin intenció de tornar al seu país, on no tenen les possibilitats de trobar feina que aquí tenen.

Es desconeix el nombre exacte de la immigració extracomunitària que s'ha empadronat només per accedir als sistemes públics de sanitat i educació. Es considera que acostuma a passar que en el moment que l'immigrant es queda sense feina –habitualment els homes– marxa de la localitat i no sempre es torna a empadronar en la nova localitat de residència, ja que la targeta sanitària és vigent a qualsevol lloc de l'Estat.

Al nucli de Les Planes existeix una immigració comunitària (Unió Europea), fonamental francesa, que s'està envellint; alhora, però, en aquest nucli s'està originant un rejuveniment dels propietaris dels habitatges, a causa de l'arribada de parelles joves, bàsicament de Reus, que trien Les Planes del Rei com a localitat per a tenir-hi la segona residència.

1.2. Educació

Els estudis mitjans que ha cursat la població de Pratdip han estat:

- Enginyeries tècniques
- Formació Professional mitjana i superior en: mecànica, administració i finances, comercial i màrqueting, jardineria i construcció

És un fet constatable, doncs, que als joves de la localitat, ni actualment ni en anys recents, no se'ls ha explicat quines eren les necessitats laborals de les empreses del seu territori.

(Per a un major detall del component de la població cal veure l'informe "Diagnòstic del territori. El comerç i els serveis").

2. Associacionisme i col·laboració públic - privat

2.1. Associacionisme social

Els diferents col·lectius de Pratdip estan associats per afinitat d'interessos o d'edats. Les diverses associacions existents tenen tres aspectes en comú:

1. Dificultats per a configurar candidatures per renovar equips de juntes
2. Dificultats per a autofinançar-se
3. Els diversos partits polítics locals fomenten l'associacionisme i especialment entre els membres dels mateixos

Les associacions socials a Pratdip són les següents:

- Caçadors
- Gent gran
- Els Diables
- Unió de dones
- Gegants
- Club de futbol sala
- Associació ciclista (en fase de constitució)
- AMPA
- Comissió de festes del Patronat de Santa Marina

Les distintes associacions es coneixen entre elles pel fet de ser una localitat amb fortes relacions entre els seus habitants.

L'ajuntament subvenciona les activitats de cadascuna de les associacions amb quantitats que van dels 3.000 als 5.000 euros. Tanmateix, l'evolució a la baixa dels recursos municipals fa preveure que es reduiran els ajuts, com ja s'ha iniciat en la subvenció de l'any 2009 per a alguna de les associacions en comparació a anys anteriors.

Existeix una situació contradictòria pel que fa a les relacions entre les associacions i l'ajuntament, per un tema de politització de les mateixes. Per exemple: l'Associació Ball de diables s'autolimita a fer determinades propostes a l'ajuntament per tal d'evitar la politització de l'entitat, en tant que es podria considerar que les activitats recolzen a l'equip de govern.

Pel que fa a les relacions supralocals de la població autòctona, aquesta té una escassa o nul·la relació amb la població de Tivissa, i molt limitada amb L'Hospitalet de l'Infant, excepte una part de la població del nucli de Les Planes, ja que gairebé qualsevol tipus d'activitat, sigui d'oci, comercial o d'altre mena, per part del nucli de població de Pratdip, es realitza principalment a Mont-roig i/o a Reus.

2.2. Associacionisme empresarial

Les associacions econòmiques són inexistents. No hi ha cap relació entre els diversos ens econòmics locals, com són el forn, les Cases Rurals, etc. en vistes a oferir productes amb imatge local pensant en el turisme, per exemple. Impera l'individualisme.

Fins als primers mesos del 2009 no s'havia establert una relació institucionalitzada i regular amb els empresaris locals, per tal de copsar l'evolució de la crisi econòmica i la seva afectació en el sector privat.

Pels residents del nucli de Les Planes les associacions de referència són a l'Hospitalet de l'Infant, com per exemple l'AMPA, ja que és el municipi on han estat matriculats els infants de la urbanització, tant per la guarderia com l'escola primària. Els pares són conscients que han matriculat als seus fills en un municipi que no els correspon.

3. Capital construït

3.1. Habitatge

Prasdip té en tràmit disposar del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) i el mes de març del 2009 estava en tràmits a la Comissió d'Urbanisme del Camp de Tarragona, perquè aquesta va formular unes al·legacions, i l'ajuntament va formular un recurs contra les mateixes. Les al·legacions no afecten als nous habitatges dels quals es tractarà a continuació, però sí que afecten a com tractar i regularitzar la urbanització Les Sorts. Això afecta a 22-23 "xalets irregulars", que no disposen de cap xarxa de serveis bàsics.

Pel que fa a l'habitatge contemplat al POUM, es consideren les següents possibilitats:

- En 50 ha limítrofes amb Mont-roig construcció de 823 habitatges com a complex residencial Bonmont Terres Noves. S'ha calculat per unes 2.300 persones. Aquest POUM possibilitarà legalitzar uns 25 xalets "expedientats" a la partida Les Sorts i s'arribarà al sostre d'uns 50-60 habitatges, la qual cosa requereix de la urbanització de l'espai.
- A la partida "Pinares Tarraco" es possibilitarà construir uns 100 habitatges, 20 d'ells Vivendes de Protecció Oficial (VPO).
- A la urbanització Planes de Rei existeixen 383 habitatges, però tindran un sostre de 400.

- A Santa Marina existeixen 25 habitatges, però tindran un sostre de 40.
- En el casc urbà es contemplen 3 plans parcials, amb un sostre de 120 habitatges; d'elles unes 20-25 seran VPO.

Per tant, el total resultant són 1.100 habitatges, essent uns 40-45 d'ells VPO.

L'actuació pública respecte a l'habitatge ha comportat la construcció de set cases ap s amb règim de compra que han estat adjudicades a quatre joves de la localitat. Els preus dels habitatges de venda van ser d'uns 120.000 euros. Aquesta actuació pública va ser originada per la manca d'habitatges a la localitat, o de preus de compra assequibles per a l'economia del col·lectiu de joves locals. Existeixen cases amb una gran antiguitat que no són utilitzades ni rehabilitades pels seus propietaris, ja sigui per a ser llogades o per a ser venudes. Els joves que van comprar les set cases aparellades eren tots residents a Pratdip.

3.2. Comunicacions

Els vials de connexió amb les localitats de l'entorn es poden qualificar de correctes.

Es considera que Pratdip està ben comunicat amb Reus, que és el principal punt d'atracció per a distintes activitats, com són el comerç, l'oci o els estudis. Tanmateix, els estudiants no poden retornar a Pratdip des de Reus, seu dels principals centres educatius, partir de les 19 hores, pel fet de no existir un enllaç fins al propi nucli; tampoc des de Mont-roig. Aquesta manca d'enllaç pels estudiants obliga als pares a realitzar viatges per a recollir els fills en finalitzar l'horari escolar.

Els diumenges no hi ha cap transport públic en funcionament.

Es considera necessari un transport públic que connecti amb L'Hospitalet de l'Infant, i que passi per Les Planes del Rei.

3.3. Sanitat

La xarxa pública de serveis sanitaris consisteix en un Centre sanitari local, amb un professional metge i un d'infermeria. El Centre d'Assistència Primària està ubicat a Mont-roig. El nombre de professionals i l'atenció que es presta en les dues instal·lacions sanitàries es valora com a positiva.

(Per a un major detall del component de la població cal veure l'informe "Diagnòstic del territori. El comerç i els serveis).

3.4. Serveis socials

S'ha construït un Centre de dia per a les persones amb dependència, i especialment per a la gent gran, que properament serà posat en funcionament.

El Servei d'Ajut a Domicili (SAD) de la MIDIT funciona bé.

(Per a un major detall del component de la població cal veure l'informe "Diagnòstic del territori. El comerç i els serveis).

3.5. Cultura i oci

Es realitzen activitats esportives organitzades, i són ben valorades. Per exemple, les que organitza l'associació ciclista (en procés de regularització legal), com una trobada anual que aplega a uns dos-cents ciclistes d'arreu del país.

No existeixen establiments d'oci a la localitat.

(Per a un major detall del component de la població cal veure l'informe "Diagnòstic del territori. El comerç i els serveis).

4. Capital natural: natura i medi ambient

El municipi té una extensió de 36,1 Km² (36.100 ha). Cal destacar que una gran extensió de terra ha estat qualificada com a Espai d'interès natural (EIN), i és un fet destacable la voluntat per part d'una sèrie d'agents locals de transformar-la en Parc Natural.

La transformació de la zona qualificada pel Pla d'espais naturals de Catalunya (PEIN) en Parc Natural pateix de falta d'informació respecte, per exemple, els tipus de conseqüències que tindria aquest canvi pels diversos agents implicats; des dels propietaris de terres, als usuaris conjunturals, passant pels caçadors, etc. L'Ajuntament de Pratdip no té encara cap decisió ferma sobre aquest espai, tot i que en darrera instància seria la Generalitat de Catalunya qui té les competències per declarar un espai natural com a Parc Natural. No s'han identificat projectes per part de l'administració autonòmica en aquest sentit, que serien determinants per a la seva direcció, gestió i finançament.

El Consorci Serra de Llaberia, creat l'any 2004, conformat pels ajuntaments de Capçanes, Colldejou, Marçà, Tivissa, la Torre de Fontaubella i el propi Pratedip, que té la responsabilitat de vetllar per la protecció i la gestió de l'Espai d'interès natural de la Serra de Llaberia, no s'ha pronunciat encara per la declaració de l'espai com a Parc Natural. El Consorci té, entre d'altres objectius, el de gestionar el turisme a l'espai, a partir de criteris de protecció del medi natural i de promoció dels municipis de la Serra "de manera que s'assoleixi un equilibri entre la població visitant i la població local" (Font: Enquesta. Consorci Serra de Llaberia. Juliol 2007).

Dins del territori o pròxims a l'espai de La Serra existeixen dues o tres "àrees privades de caça", una de les quals és privada i té per origen la inversió d'uns expropiataris de terrenys a PortAventura.

En el supòsit que es volgués transformar en Parc caldria comprar terrenys als propietaris, perquè la creació d'un Parc Natural comporta establir certes mesures de protecció i conservació com la limitació de les activitats dins el territori del Parc.

5. Activitat econòmica: mercat laboral i teixit empresarial

5.1. Mercat laboral i dinamisme empresarial

Els llocs de treball de la població de Pratedip estan tant al propi municipi com fora d'ell. Dins el propi municipi principalment són del sector de la construcció, els serveis, la jardineria, i treballadors autònoms. Els llocs de treball fora del municipi han estat a l'empresa Aigües de Fontdalt fins fa poc temps (10 treballadors de Pratedip, als quals se'ls ha rescindit el contracte recentment), Inmasgest (empresa localitzada en el Pol. Les Tàpies I, la qual ha rescindit 20 contractes de treballadors de Pratedip, fonamentalment dones), així com empreses del transport. Els recents acomiadaments estan generant una dinàmica insòlita a la localitat, especialment pel fet d'afectar a tantes persones i en un mateix període.

El nivell d'estudis ha determinat la emigració per motius laborals: aquells que van tenir uns estudis de grau mig o superior van emigrar, mentre que els que no van assolir cap especialització d'estudis van seguir treballant a Pratedip. En els darrers mesos estan retornant els que van emigrar pel fet d'estar en una situació de desocupació.

La borsa de treball d'IDETSA (MIDIT) no és suficientment coneguda. Els altres referents per a les persones aturades de Pratdip són: les borses de treball de l'Ajuntament de Cambrils, de Reus, i la inscripció en bases de dades per a aturats com Infojobs.

L'emprenedoria és considerada infreqüent i quasi inviable. Sembla que es podrien generar més projectes emprenedors si es comptés amb l'ajuda dels serveis públic de suport a l'emprenedor en l'elaboració de, per exemple, plans de viabilitat econòmica.

5.2. Polítiques de suport al dinamisme empresarial

5.2.1. Polígons industrials

L'Ajuntament de Pratdip valora positivament el polígon de Les Tàpies I perquè està creixent, i encara que finalitzin activitats en alguna empresa, es generaran les oportunitats d'altres que permetran obtenir feina a persones de Pratdip, o permetran establir-se a emprenedors. Per tant, l'opció institucional de l'ajuntament serà recolzar Les Tàpies II.

5.3. Sectors econòmics

Dels diversos sectors econòmics en la localitat, en construcció i en jardineria no s'ha identificat cap inversió nova. Tampoc hi ha emprenedoria respecte a la ramaderia, l'agrícola, o en d'altres sectors.

5.3.1. Construcció

Les empreses de la construcció a la localitat són quatre:

- Dues d'elles són autònoms sense assalariats
- Una d'elles –“Construcciones e Instalaciones Industriales Clemente Gutierrez”– la formen dos autònoms amb tres treballadors. Aquesta empresa està classificada.
- Una altra –“Construcciones Rovira”– té dos autònoms i dos treballadors magrebins.

A diferència de fa escassos mesos a les licitacions públiques hi havia molt poques ofertes d'empreses, mentre que actualment existeix una gran concurrència, com a conseqüència del final del cicle de construcció d'habitatges.

Es creu que a mig termini encara es generaran més escenaris d'incertesa per a les empreses de la localitat, i hi ha la possibilitat que les inversions previstes i possibles en la construcció dels

habitatges que s'han previst al POUM acabin resultant inviables en el període d'uns anys.

A l'hivern de l'any 2009, de les quatre empreses de la construcció dues d'elles tenen una situació econòmica extremadament difícil per a la seva continuïtat.

5.3.2. Indústria turística

Entenent per indústria turística el conjunt d'empreses que actuen en "xarxa" respecte a tipus d'allotjament, restauració, i serveis al turisme, a Pratdip el conjunt d'empreses locals no tenen consciència de formar part d'una indústria amb un client en comú: el turista.

Des de l'àmbit públic es creu que el sector privat no és conscient de com s'hauria d'actuar respecte a la necessària interacció entre els empresaris que d'una o altra forma interactuen amb els mateixos o similars valors identificats per les administracions públiques.

L'oferta d'establiments existents a l'hivern 2009 és la següent:

➤ Allotjament

Pratdip disposa de quatre cases rurals i un hotel rural de quatre estrelles –Mas de la Mariassa– que té també opció de restaurant, el qual està localitzat a la carretera de Santa Marina. La Casa de Cal Baltè només té lloguer d'habitacions.

A l'hivern del 2009, dels quatre establiments de cases rurals, dues d'elles tenen greus dificultats per seguir oferint els seus serveis.

➤ Restauració

Hi ha dos restaurants: un al nucli de Santa Marina i l'altre a Les Planes.

Es considera que el terme municipal podria ser promocionat o bé com a porta d'un destí turístic de qualitat, el Priorat, o bé per l'oferta de platges poc massificades amb bon clima (L'Hospitalet de l'Infant i l'Ametlla de Mar), o per accedir a un recurs natural no suficientment promocionat, com és la Serra de Llaberia.

Per tal que es pogués captar aquest tipus de client es considera que s'haurien de canviar des d'aspectes visuals de les cases del nucli de Pratdip a oferir infraestructura d'allotjament i restauració, com també oferir productes del territori o de la localitat.

Es considera que el nucli de Prasdip té potencial històric, però per a ser promocionat prèviament caldria rehabilitar certs components clau, com són els carrers o els punts de llum; caldria també eliminar els cablejats de la xarxa elèctrica i telefònica, enderrocar granges d'animals abandonades que alteren l'espai visual des del nucli de població, o reutilitzar-les per d'altres activitats, entre d'altres accions possibles.

La possibilitat d'afavorir la instal·lació d'una cantera per extreure àrids durant un període de 15 a 20 anys, en una extensió de 150-200 hectàrees a la carretera d'accés al nucli de Prasdip, a 2 Km, i que podria generar una desena de llocs de treball locals, cal contemplar-la com una actuació productiva que tanmateix distorsionaria "l'entrada" de l'espai natural als usuaris del turisme de naturalesa, o als inversors de segona residència, sobretot pel seu impacte visual, a banda de la pols que es pogués traslladar en dies de vent a la zona residencial. La decisió d'optar prioritàriament per la indústria turística i/o de tenir uns habitatges de segona residència com contempla el POUM serà determinant per la localització de la cantera, perquè es podria considerar que a llarg termini resulta incompatible per l'impacte visual a una de les entrades del nucli històric.

L'oficina de turisme local va tenir en l'any 2008 peticions de clients que podrien qualificar-se de "turisme actiu"; en concret les peticions eren per realitzar senderisme. Les visites dels mesos de l'1 d'abril al 30 de juny varen ser d'unes 30-40 persones, i de l'1 de juliol al 30 de setembre d'unes 200-250 persones.

Prasdip forma part del Consorci La Serra de Llaberia conjuntament amb Capçanes, Tivissa, Colldejou, la Torre de Fontaubella i Marçà, a més del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, que des del 2006, amb la voluntat de recolzar i assegurar la continuïtat del Consorci, s'hi ha integrat com a membre de fet. Dels sis municipis que conformen el Consorci de la Serra de Llaberia només tres tenen oficina de turisme: Capçanes, Marçà i el propi Prasdip.

Les connexions viàries amb el litoral (Cambrils, Miami Platja, L'Hospitalet de l'Infant) i amb l'eix Gandesa-Reus es consideren bones per tal de poder atraure turistes del dos eixos que tinguin una demanda de naturalesa i tranquil·litat, especialment aquells que ja utilitzen els camps de golf, i/o practiquen senderisme a la Serra de Llaberia.

Caldria garantir la cobertura de la telefonia mòbil, perquè el turista vol tenir uns serveis mínims garantits.

També es voldria vincular Prasdip a les rutes del turisme enològic, concretament al celler "Cedó Anguera" amb la Denominació d'Origen Montsant de la Serra d'Almos (Tivissa). Aquest Celler es podria considerar una bona pràctica d'emprenedoria agroalimentària. També es contempla el fet de

poder esdevenir una porta d'accés a la zona de vins del Priorat.

A banda, el Consell Comarcal del Baix Camp i els ajuntaments de muntanya estan duent a terme un Pla de foment de muntanyes de la Costa Daurada que contempla una relació d'iniciatives a implementar, com són la de disposar d'un Centre d'acollida de visitants, un centre d'escalada al municipi de l'Arboli, promocionar l'espai de les muntanyes de Prades, i promocionar la restauració mediterrània a Riudecanyes.

L'iniciativa privada i l'ajuntament han identificat un potencial en el nucli de Santa Marina, com a zona de lleure i amb un component fonamental, l'aigua de qualitat i en abundància, el que pot possibilitar una rehabilitació de l'antic balneari, així com un espai organitzat per a ser un punt de muntanya per l'atracció de demanada de llocs de tranquil·litat i harmonia.

Per tant, les propostes per al turisme a Pratdip serien: el senderisme, el turisme enològic, les rutes de cotxes per La Serra (en el cas que fossin autoritzats) i l'allotjament amb tranquil·litat (cases rurals, hotel rural Can Mariassa més l'Hotel La Figuerola de Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant).

Semblaria doncs que l'opció de producte emblemàtic del municipi seria el turisme de naturalesa, i més concretament el senderisme. S'està estudiant el fet de poder oferir una ruta que es podria arribar a anomenar "Ruta Joan Perucho", composada pels llocs físics descrits i novel·lats de l'escriptor J. Perucho (la seva obra més emblemàtica és "Les històries naturals").

El fet que les administracions públiques reconeguessin com a valors potencials l'espai de la Serra de Llaberia, o el patrimoni històric del nucli del poble de Pratdip, facilitaria que la iniciativa privada invertís en la creació d'allotjaments, o establiments de restauració com bars o restaurants, especialment orientats al turisme.

La possible decisió de transformar l'EIN de la Serra de Llaberia en Parc Natural té entre els agents locals de Pratdip tant avaladors com detractors. La percepció a priori entre certs agents del municipi és de recel i de desconfiança respecte a la suposada millora que comportaria pel conjunt del municipi, i respecte a la creació de llocs de treball per a l'emprenedoria local, en la mesura que es desconeixen les conseqüències que comportaria aquest canvi. Entre els detractors del canvi de qualificació del territori es trobarien la societat de caçadors, els pagesos amb propietats de bosc (ja que tindrien unes dificultats actualment inexistents per a la tala de pins) així com tots aquells veïns de Pratdip que han participat en recuperar camins, fer el mapa geogràfic correctament, etc. Semblaria que els que es beneficiarien del canvi serien persones externes a Pratdip, com podria ser una empresa de guies de visita al Parc Natural.

Cal assenyalar que es considera imprescindible dur a terme el soterrament de les xarxes de cables elèctrics i telefònics en el nucli de població, que resta molt d'atractiu visual al conjunt arquitectònic tant del centre històric com de la resta de la població.

Cal constatar també que l'impacte que pot tenir per a una persona no resident la visualització d'una cantera abandonada així com instal·lacions construïdes a l'entorn del poble és gran, tot i que això no és percebut pels residents com un impacte negatiu.

L'existència d'un balneari al nucli de Santa Marina, per a ser rehabilitat, podria ser un altre dels potencials que encara no ha estat avaluat, si fos complementat amb una gran zona d'aigua permanent, de retenció mínima en el seu transcórrer pel barranc, a cel obert (no una piscina), com ja s'ha realitzat a altres indrets. Les experiències dutes a terme per la indústria turística amb bons resultats entorn a un balneari municipal i/o privat tampoc no han estat estudiades encara per l'ajuntament, ni a aquest li consta que s'hagin realitzat estudis per part del sector privat.

La possibilitat de fer un projecte de desenvolupament local entorn a l'EIN de la Serra de Llaberia està en fase de realització per part de la Cambra de Comerç de Reus a petició del Consorci de la Serra de Llaberia.

Finalment, també existeix el projecte per part del Consell Comarcal del Baix Camp, per mitjà del seu Pla de foment turístic, de rehabilitació d'un edifici que acollirà un punt de informació de La Serra de Llaberia i l'oficina de turisme.

5.3.3. Indústria agroalimentària

Existeix una cooperativa agrícola.

Les explotacions agrícoles són fonamentalment de secà, amb cultius de l'olivera, l'avellaner, l'ametller, i el garrofer. Les parcel·les són petites, i tenen una orografia complicada. En el cas del principal cultiu, l'olivera, s'està realitzant un cultiu anomenat "tradicional" que impossibilita l'evolució de les tècniques utilitzades per al seu conreu.

Al terme municipal de Pratedip és inviable contemplar les anomenades plantacions intensives i superintensives que possibiliten, entre d'altres, una gran producció o més productivitat per la mecanització de la recol·lecció. Aquestes plantacions són les que generen una major producció (intensiva: 200 a 300 oliveres per hectàrea; plantació superintensiva: de 1.000 a 2.000 arbres per ha, utilització de reg per degoteig, etc.). Per tant, el cultiu tradicional de l'olivera a Pratedip ha de competir amb preus més baixos, de manera que només li queda l'opció de diferenciar-se per la

qualitat i la comercialització.

Les persones que exploten les terres de producció són majoritàriament majors de cinquanta anys, amb una forta resistència a canviar de tipus de cultiu, com en el cas de l'olivera. L'orografia no permet el canvi de cultius; tanmateix, sí que es podrien canviar els procediments de tractament del producte, tant respecte a l'oli com a l'avellana. Els canvis en l'envasat, la comercialització i/o una distribució pròpia, etc., o la generació de nous formats dels productes o nous productes en base al que ja es produeix són opcions possibles, si es pogués acumular una producció i assolir uns determinats volums per a la seva venda. S'ha manifestat la conveniència de disposar d'un pla de viabilitat econòmica per l'oli de qualitat, en cas que es pogués determinar la producció que es ven a les distintes cooperatives de la zona.

Per a les persones que ja estan en el sector es poden considerar dissuasoris de la reconversió tant l'evolució econòmica del sector agrari en relació als preus en brut, com els costos d'inversió que foren necessaris, entre d'altres, malgrat que els consti que en d'altres indrets de Catalunya i d'Espanya s'han pogut constatar bones pràctiques de reconversió del sector agroalimentari amb una "matèria prima" de qualitat com seria el cas de l'avellana i de l'oli.

La opció més comú actualment és la de deixar de conrear el terreny. Si es conrea, cas de l'olivera, és per un autoconsum i/o venda directa del productor, tot i que la pràctica habitual és la venda directa a una cooperativa amb almàssera, com la de Cambrils, L'Ametlla de Mar, Pradell, o d'altres properes a Pratsdip. Els productes que es venen es cobren en 2-3 mesos. En el cas d'un altre producte agrari a Pratsdip, el fruit dolç de la cirera, la venda es realitza a un intermediari d'una gran superfície, tot i que en els darrers anys quan es fa, es a uns preus definits en menys temps, a diferència de la venda de la cooperativa, que tarda un any en fer els pagaments al pagès.

No obstant, la situació actual pel que fa a l'atur local, i la manca de perspectives laborals per a poder treballar per compte d'altres (per a un cert nombre de persones aturades, amb edats inferiors als 50 anys, sense estudis específics, i amb qualificació laboral que ja no té demanda empresarial) podria fer que s'arribés a reconsiderar la opció de treballar en un altre sector econòmic, o podria permetre superar les resistències al canvi de persones que tenen terrenys de cultiu agrari. El canvi podria ser liderat per un nombre petit de persones que han identificat el potencial que té la reconversió agroalimentària, tot i que puguin ser conscients de la manca d'una producció en tones que possibilités una comercialització potent.

La recuperació dels terrenys de secà per a ser novament productius per a l'avellaner podria tardar de 2 a 3 anys, i si fos de nova plantació es requeririen de 5 a 6 anys.

La producció d'oli a Pratedip es calcula que és d'uns 200.000 litres d'oli.

La Junta de la Cooperativa s'ha manifestat reiteradament resistent a fomentar noves actuacions amb els productes, com l'avellana i l'oli, perquè són persones d'edat avançada que ja pràcticament ni produeixen, ni compren, ni venen. A l'assemblea de la cooperativa els vots són determinants, i tant valor té el vot d'un que produeix molt, com d'un que gairebé no produeix. La manca d'un gerent i d'un comercial a l'empresa cooperativa és determinant per l'immobilisme de la cultura productiva, de comercialització i/o distribució dels productors.

Una de les mesures més visibles de la paralització de la cooperativa és la manca de col·laboració amb les cooperatives més properes en el territori per tal de comprar major volum de productes i disminuir així els preus posteriorment a una negociació amb les empreses subministradores. La Cooperativa de Pratedip trasllada l'oliva a la cooperativa de Cambrils per tal de vendre-la. El preu a l'hivern de l'any 2009 ha estat de 23,50 euros els 5 litres.

Respecte a la inèrcia de la Cooperativa cal constatar que els Serveis Territorials de la Generalitat no han rebut en els darrers temps cap proposta per a fomentar una possible reconversió de les activitats que es duen a terme, a fi de frenar la situació de declivi progressiu de les activitats agràries amb noves possibilitats que la mateixa administració autonòmica impulsa.

L'oli i l'avellana de les terres de Pratedip són productes que podrien gaudir de la denominació d'origen (D.O), Siurana (l'oli) i Reus (l'avellana), però l'emprenedoria local és quasi inexistent i els pocs membres que podrien promoure la reconversió del sector agroalimentari a Pratedip no té els recursos econòmics suficients per a liderar un projecte d'una empresa de segon nivell. Una empresa que pogués aglutinar les produccions d'oli i avellana de Pratedip amb una aposta per la qualitat a bon preu com a garantia per a la seva distribució i venda al detall, que afrontaria així la competència amb les empreses ja existents de productes de qualitat però amb preus massa elevats i circuits de venda molt organitzats des de fa anys.

L'inici per part de la Unió Europea d'un estudi d'aquells aliments que poden ser declarats saludables, entre ells l'oli d'oliva verge, permetria incorporar en les seves corresponents etiquetes un certificat de producte beneficiós per la salut. Això significaria un component diferenciador respecte d'altres aliments, i de la resta de greixos vegetals, de forma que els efectes beneficiosos d'aquests productes (anticancerígens, antioxidants o retardadors de l'envelliment cel·lular) possiblement comportarien un creixement de la demanda del producte. De forma similar es podria abordar l'avellana de qualitat.

Cal assenyalar que la caiguda del preu de certs fruits secs, com el de l'avellana, ha fet considerar

als productors la inviabilitat econòmica de les seves produccions. A tall d'exemple, un sac de 58,5 quilos d'avellana collida de l'arbre l'any 1998 era venut a 72 euros, i a l'any 2008, s'ha venut a 36 euros. En els darrers mesos, el preu de l'oliva ha passat de valdre 3,5 euros al novembre 2008, a 1,5 euros el febrer de l'any 2009. En canvi, els productes de suport a la producció com els adobs han augmentat anualment, així com el cost del gasoil, els salaris, etc. La combinació de les dues tendències de preus està comportant que es consideri el sector agroalimentari per a la venda a l'engròs com a econòmicament inviable.

La importació de productes d'altres països, com les nous o les avellanes a preus molt més baixos que els que s'haurien de pagar a Catalunya, fa inviable la competència i obliga a comercialitzar fora dels circuits de qualitat, ja que els grans comercialitzadors (marques) no compren qualitat sinó quantitat a baix preu.

5.3.4. Altres sectors

➤ Jardineria

Pratsdip té tres empreses de Jardineria. Les tres treballen fonamentalment pel manteniment de cases a Miami Platja i a Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant, entre d'altres

- Empresa A: hi treballen dos autònoms i tres treballadors
- Empresa B: hi treballen l'empresari i dos treballadors extracomunitaris
- Empresa C: hi treballen l'empresari i un treballador

5.4. Projectes identificats per a ser estudiats per l'ajuntament

1. Planta d'embotellament d'aigua amb participació municipal. Aquest projecte difícilment podrà ser recolzat per l'ajuntament.
2. Centre d'escalada i càmping per a les persones que accedeixen a la Serra de Llaberia. L'ajuntament podria recolzar-lo.
3. Autoritzar la posada en marxa d'una cantera de pedra a 2 Km del nucli de Pratsdip, a prop de la carretera en direcció a Mont-roig i L'Hospitalet de L'Infant. Aquesta inversió podria generar una desena de llocs de treball. L'ajuntament tindria moltes prevencions a què es realitzés en la mesura que afectaria al paisatge natural del territori, i per tant a la política de valorar bens naturals per a ser promocionats. La inversió és de l'empresa Sorigué que ja

va adquirir 200 ha per a fer l'explotació d'unes 150 ha.

4. Rehabilitar el nucli de Santa Marina i especialment el balneari. L'ajuntament podria donar recolzament a aquest projecte. Empresa que a fet estudi de prospecció: Medgroup.
5. Adequar camins rurals per facilitar el senderisme, ja que existeixen uns 70 Km de camins deteriorats. L'ajuntament podria donar recolzament a aquest projecte.
6. Facilitar al màxim la instal·lació de cases i hotels rurals amb la rehabilitació de cases ja existents.
7. Fomentar i ajudar a crear empreses de serveis de guies de senderisme, cicloturisme, etc., amb suport d'IDETSA en l'elaboració dels plans de viabilitat econòmica per a accedir a la Serra de Llberia.

6. Activitat econòmica: comerç i serveis

El comerç a la localitat està format per:

- 3 botigues
- 1 merceria
- 2 forns. En un d'ells es ven pa i d'altres productes
- 1 agrobotiga
- 1 farmàcia
- 1 bar

El forn és una empresa familiar. Hi treballen tres persones.

A cada botiga hi treballa una persona autònoma.

Les compres quotidianes es realitzen a la localitat, i les excepcionals en les grans superfícies de Miami, com són L'Intermarchè (a deu minuts de desplaçament en cotxe), o el Carrefour. Aquests i d'altres centres són els referents per a les compres importants, com els productes d'alimentació, perquè la majoria de productes tenen un preu inferior al de les botigues locals.

En la mesura que les compres no quotidianes es realitzen fora del nucli de Pratedip, certs comerciants consideren que no s'han de modernitzar, perquè no es considera la demanda del turisme com una demanda nova a la qual s'hagi de transmetre una altra imatge de la que ja

existeix.

A Prasdip no es ven peix fresc perquè és considerat un producte car.

El col·lectiu de joves de Prasdip tenen Reus com a ciutat de referència per a tot tipus de compres.

Es podria considera habitual el fet que la compra de l'alimentació, la roba i els electrodomèstics es realitza a Reus; els mobles, en canvi, a Tarragona i Reus.

Al nucli de població de Les Planes no existeix cap comerç, i el consum pràcticament es realitza a L'Hospitalet de l'Infant, tot i que els grans volums de compra es realitzen a Reus.

(Per a un major detall del component de la població cal veure l'informe "Diagnòstic del territori. El comerç i els serveis).

7. Territori i urbanisme

Prasdip té tres nuclis de població: el nucli del casc urbà, Planes del Rei, i Santa Marina.

Existeixen projectes de rehabilitació / municipalització de Les Planes de Rei, amb un cost d'uns 6 milions d'euros. Es desconeixen els ingressos municipals generats pel conjunt del nucli de població i el temps necessari per a la seva "rehabilitació", així com les fonts de finançament garantides per part del sector privat (propietaris de cases del nucli) i el sector públic.

8. Xarxes bàsiques

Les xarxes bàsiques de cadascun dels tres nuclis són considerades en la següent situació segons els agents entrevistats:

8.1. Prasdip

➤ Xarxa d'aigua

Nucli Prasdip: La xarxa actual es va instal·lar fa quaranta anys és de ferro i no es va protegir, la qual cosa la fa una xarxa amb moltes deficiències. Tot i que la qualitat de l'aigua és bona, té massa cal. A l'hivern de l'any 2009 la pressió de l'aigua no és l'adequada, però amb el nou dipòsit de

l'aigua arribarà a ser suficient. L'actual dipòsit es va construir fa quaranta anys, i no tenia prou capacitat per a satisfer les necessitats de pressió pels habitatges construïts en aquests anys.

Nucli Santa Maria: L'aigua no té garanties sanitàries

➤ **Xarxa de clavegueres**

Nucli Pratdip: És correcta, tot i tenir 40 anys d'antiguitat. Cal una depuradora.

➤ **Xarxa de recollida d'aigües pluvials**

Nucli Pratdip: És correcta la inclinació dels carrers al nucli, però és insuficient a la part baixa del nucli.

➤ **Xarxa d'energia elèctrica**

Nucli Pratdip: Xarxa amb insuficiències: té puntes i valls certs dies de tempestes i/o vent. Es considera que pel fet de ser una xarxa de 16 mm és molt feble i aquesta és una de les causes de les fluctuacions del servei.

Els tres transformadors existents tenen dos anys d'antiguitat, però no eviten les caigudes (valls) d'energia. La instal·lació del tercer transformador, tanmateix, va ser un salt molt important per a garantir menys problemes dels que havien estat habituals en els darrers anys.

Un alt percentatge de llars de Pratdip tenen contractada amb l'empresa elèctrica 1,5 KW, però el consum diari requeriria la contractació de més potencia, tot i que calgui pagar per uns mínims superiors.

Es considera que caldria soterrar la xarxa.

➤ **Xarxa telefònica / telecomunicacions**

Nucli Pratdip: La xarxa és antiga, i només la meitat del nucli de Pratdip té una connexió correcta. La xarxa d'ADSL només accepta rebre 3M d'entrada. La connexió WIFI és municipal. Es considera que caldria soterrar la xarxa.

8.2. Les Planes del Rei

- La **xarxa d'aigua** és molt deficient.
- La **xarxa de clavegueram** és antiga i passa per sota d'algunes cases i patis de cases.
- La **xarxa de recollida d'aigües pluvials** és inexistent.
- La **xarxa d'electricitat** és molt deficient i alguns dels seus recorreguts van per sota dels arbres dels patis de les pròpies cases.
- La **xarxa de telefonia** està sent "manipulada" per la empresa Telefónica, perquè està anul·lant els contractes de les cases on no hi viuen tot l'any, i només accepten l'alta a cases que tenen consum tot l'any. No tenen xarxa d'ADSL.
- La **xarxa de transports públics**

No existeix transport públic, la qual cosa comporta haver de fer els desplaçaments en cotxe, i en el millor dels casos desplaçar-se a la Vanessa de Vandellòs i L'Hospitalet que està a uns dos kilòmetres, per tal d'utilitzar l'autobús públic de l'altre municipi. La manca de transport públic condiona els llocs per fer les compres, l'accés a l'escola i al centre sanitari públic. El comerç al que normalment es dirigeix la població per la compra "diària" (carn, peix, etc.) és al nucli de L'Hospitalet de l'Infant, i/o a Mont-roig. La compra excepcional en grans quantitats també es fa a L'Hospitalet i a la gran superfície de Reus (Mercadona). El comerç de Prasdip no s'utilitza. L'escola de referència és la de L'Hospitalet de l'Infant. El referent pels serveis d'atenció primària de salut és el CAP de L'Hospitalet de l'Infant.

Pel que fa als serveis de bombers, ambulància i taxi: els primers no saben arribar a les cases, com s'ha demostrat en el mes de gener de l'any 2009, amb les destrosses succeïdes per fortes tempestes. En canvi, l'ambulància i els taxis coneixen les rutes internes de la urbanització; de no ser així ja s'haurien originats problemes.

La Comunitat de veïns, per mitjà de la seva assemblea anual, a la qual no hi participen tots els veïns, perquè molt d'ells delegen el vot, decideix no fer pràcticament cap inversió a la urbanització. Es compatibilitzen de 400 a 500 vots, segons l'any. Les assemblees cal fer-les en quatre idiomes, ja que no existeix cap idioma comú. Aquesta Comunitat té un pressupost alt, però per inversions de les xarxes, ja que la majoria dels veïns considera que és responsabilitat municipal.

La relació amb Tivissa és pràcticament nul·la.

9. Síntesi del Diagnòstic Pratdip

Debilitats

- Progressiu envelliment de la població sense una generació suficient de relleu.
- Manca d'integració i/o relació dels immigrants comunitaris i extracomunitaris a la vida social local.
- Concepció de ciutadania restringida, perquè només es té "present" o es considera "de Pratdip" als que tenen arrels al municipi (integració dels nous residents).
- Insuficients relacions socials amb les activitats socials d'altres municipis.
- Valoració negativa de la mobilitat per raons de temps de desplaçament si implica desplaçaments d'uns 30 minuts o més.
- Manca d'iniciativa emprenedora per part dels joves.
- Manca de nous habitatges per a joves tot i que no s'han formalitzat a l'ajuntament.
- Manca de formació professional dels joves que té demanda en el territori "ampliat".
- Manca d'instal·lacions i productes d'indústria turística (restauració, comerç amb producte propi, etc.).
- Necessitat d'una rehabilitació del centre històric en els seus aspectes "visuals", així com de l'entorn paisatgístic (cantera i granges properes al nucli de Pratdip).
- Manca de relacions del sector privat amb l'equip públic, amb un caràcter institucional i regular.
- Manca d'integració de les poblacions dels nuclis de Planes del Rei i Santa Marina amb el nucli de Pratdip.
- Les xarxes bàsiques de serveis a les urbanitzacions del terme tindran un cost econòmic elevat.

Fortaleses

- El POUM contempla la possibilitat de construcció d'habitatges i la integració de quasi totes les urbanitzacions del terme municipal amb les seves corresponents xarxes de serveis bàsics.
- Existeix una indústria energètica (Vandellòs II i Ascó) amb unes empreses auxiliars que no tenen el perill de ser ni deslocalitzades ni clausurades a curt termini.
- En un futur proper existiran dos polígons industrials nous (Les Tàpies II i El Molló) a més a més del polígon ja existent Les Tàpies I, en un radi de 30 minuts.
- L'emprenedoria de tipus industrial i/o de determinats serveis disposa d'un Viver d'empreses convencional i un Viver Tecnològic amb la infraestructura necessària per a ubicar-hi les seves activitats.
- Tenir consolidat un servei de promoció econòmica –IDETSA/MIDIT– amb uns ratis alts de intermediació laboral, ja sigui per demanda d'empresa (50%) o per contractació de desocupats (25%).
- Existeix la tradició de conrear certs productes agraris que poden ser revaloritzats.
- Existeixen uns bens naturals que poden ser transformats i comercialitzats per l'iniciativa privada com a producte turístic.
- La zona de Santa Marina, reuneix les condicions requerides per a ser una zona turística que articula diverses actuacions privades i públiques

Amenaces

- La possibilitat d'accedir a llocs de treball amb més de 30 minuts de desplaçament, comportarà que s'emigri i s'hi deixi de residir.
- Que a mig o llarg termini no siguin renovades les llicències d'explotació de les Centrals Nuclears Ascó i Vandellòs II.
- Que les valoracions econòmiques –preu– de certs productes agraris que són de qualitat (oli,

avellana) segueixin baixant.

- Que es puguin instal·lar empreses productives –granges, canteres– que poden alterar o siguin incompatibles amb l'opció estratègica de ser territori per a la indústria turística de naturalesa en base al seu paisatge.
- La manca de suport públic supramunicipal per a instal·lar les xarxes bàsiques de serveis al nucli de Prasdip i a les urbanitzacions del terme.

Oportunitats

- Que la població immigrant, europea i/o extracomunitària s'integri a la comunitat.
- La localització de sòl industrial a dos dels municipis fronterers (Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant i Tivissa) als polígons Les Tàpies I i II i El Molló, a menys de 30 minuts de desplaçament.
- Que les empreses que es puguin localitzar als polígons industrials requereixin de treballadors amb una formació adquirida pels joves en el segment de la formació professional de grau mig o superior.
- Disposar de bens naturals que poden ser valorats i organitzats per crear una indústria de turisme de naturalesa.
- Disponibilitat de sòl per la construcció d'habitatges, que possibiliti als joves residir-hi.
- La zona de Santa Marina, pot ser un referent per l'atracció d'inversions en instal·lacions turístiques.

ANNEX. Agenda d'entrevistes

Josep Montaner	Alcalde de Pratedip	30/01/2009 i 04/02/09	11.00h i 11.00h
Clement Gutiérrez	Empresari	02/02/2009	17.00h
M. Elisa Estatella	Mestressa de la llar	02/02/2009	13.00h
M. Dolors Esbri	Urbanització Les Planes	02/02/2009	14.00h
Sergi Parreu	Ball de Diables	02/02/2009	18.00h
Jesús Vidal Vives	Joves	03/02/2009	17.00h
Santí Sabaté Rovira	Empresari	03/02/2009	18.00h
Josep Mª Rovira	Regidor	04/02/2009 i 06/02/09	10.00h i 14.30h
Joan Ramon Rovira	Empresari	04/02/2009	13.00h
Francesc Bellsolà	Empresari	04/02/2009	17.30h
M. Teresa Escoda	Empresari	04/02/2009	11.00h
Teresa Marco	Junta Gent Gran	05/02/2009	13.15h
Jordi Escoda	Joves	05/02/2009	16.00h
Silvia Carrillo	Oficina de Turisme	05/02/2009	8.30h
Anton Escoda	Regidor	12/02/2009	20.00h